

ಶೈಲಾರ್ಥ

■ ಮುಲಯಾಳಂ ಮೂಲ: ಡಾ. ಪ್ರಭಾಕರನ್ ಪೆಳಸಿ
■ ಕನ್ನಡತ್ವ: ಕೆ.ಕೆ. ಗಂಗಾಧರನ್
ಕಲೆ: ಎಚ್.ಎನ್.ಮೋನಿಪ್ಪೆ

ತಾರುಣ್ಯದ ತವಕತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ ಆಲಿಂಬುದ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆ

ಕುರುತಲು ಕಾಡುಗಳನ್ನು, ಕಾಡು ಹೊಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿ ದಾರಿ ಮಾಡಿ ನಾನು ಪಯನಿಸಿದ್ದು ಮಾವನ ಮನೆಗೆ. ಅಮೃತನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದ ಅರಿವುಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಮೆಟ್ಟಿ ನಾನು ನಡೆದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿಂದ ಭತ್ತವಿತ್ತು. ತಣಿನೆಯ ರುಂಬಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕ್ರೀಕಾಲು ಮುಖವನ್ನು ತೋಳಿದುಹೊಂಡೆ. ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಿ ಬಾವಿಯಿಂದ ಅಮೃತದಂತಿರುವ ನೀರು ಗೇರಿ ಕುಡಿದೆ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಮಲಿಗಿ ದಣಿವಾರಿಕೊಂಡೆ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕಾಯಿಸೋ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅದರ ಕತೆಯನ್ನು ಅಮೃತೇಂದ್ರಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಉರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕತೆಯಂತೆ ಅದೂ ಒಂದು ಕತೆ.

ಪ್ರಯಾಣಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಶಿವ ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತಿಯರು ಪುರುಳಿಮಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಚಿತ್ರಪಟ್ಟಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಡೆದು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಂಡೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಅವರು ಅಳ್ಳೇ ತಂಗಲು ನಿಧರಿಸಿದರು. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಡಾಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ತುಂಬಾ ಹಾಲು ಸ್ಥಿತಿ. ಮೂರು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಒಲೆ ಸಿದ್ಧಗೋಳಿಸಿದರು. ಸ್ವಾದೆ ತಂದು ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದರು. ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಾಲು ಉಳಿ ಹೊರಟಿಲ್ಲತು. ಹಾಲ್ಲಿವೂ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹರಿಯಲೊಡಗಿತು. ಬಂಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಧುರಿಯತೆ ಹಾಲು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹರಿಯಲು. ಶಿವನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಉಳಿದ ಹಾಲನ್ನು ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಿದ. ಒಲೆಯ ಮೂರು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ದೂರಕ್ಕೆಸೆದ. ಅವು ಮೂರುಕಲ್ಲುಗಳು ಏರಡು ಮೈಲು

